Ex dyalogo Grego.

bilis pater nimietatꝭ tedio affectꝰ iratꝰ iussit
vt discederet. Qui mox vt monasteriū exijt
ↄtra se assistere apto ore draconē in itinere ī
uenit. Cūq3 eū isde̅ draco q̄ apparuerat de/
uorare vellet cepit ipse treme̅s ⁊ palpitans
magnis vocibꝫ clamare dice̅s. Currite cur
rite. q2 draco ille deuorare me vult. Curre̅
tes aūt fre̅s dracone̅ minime vider̄t. s3 treme̅/
tem atq3 palpitante̅ monachū ad monaste/
riū reduxerūt. q̄ statim ꝑmisit nunq3 se esse
iam a monasterio recessurū atq3 ex hora ea/
dem ī sua ꝑmissione ꝑmāsit. quippe q̄ sancti
viri oro̅nibꝫ ↄ̄ se assistere draconem viderat
que̅ ꝓus nō videndo sequebat̄ XXVII
Soror beati bn̄dicti scholastica noīe oī/
pote̅ti dn̄o ab ipso infantie sue tp̄e dedicata
ad eū semel ꝑ ānū venire ↄsueuerat. ad quā
vir dei nō lo̅ge extra ianuā in possessionem
mōasterij desce̅debat. Quadā ꝟo die ex mo
re venit atq3 ad eā cū discipulꝭ eiꝰ venerabi
lis fratꝭ desce̅dit. q̄ totū die̅ in dei laudibꝫ sa
crisq3 colloquijs duce̅tes incūbe̅tibꝫ ia3 no
ctis tenebrꝭ simꝭ acceperūt cibos. Cūq3 ad
huc ad me̅sam sedere̅t ⁊ intra sacra colloq̄a
tardior se hora ꝓtraheret eade̅ sanctimonia
lis feīa soror eiꝰ eū rogauit dice̅s. q̄so te ne ī
ista nocte me deseras vt vsq3 ad mane ꝺ cele
stis vite gaudijs loq̄mur. Cui ille respōdit.
Quid e̅ qꝺ loq̄ris soror. Manere extra cel
lam nullatenꝰ possu3. tāta ꝟo erat celi sereni
tas vt nll'a ī aere nubes appareret. Sctīmo
nialꝭ aūt feīa cū ꝟba fratrꝭ negantꝭ audisset
insertꝭ digitꝭ manꝰ suꝑ me̅sam posuit caput
ī manibꝫ oīpotente̅ dn̄m rogatura declina/
uit. Cūq3 leuaret de me̅sa caput tanta coru
scatōis ⁊ tonitrui ꝟtus tātaq3 īundatio plu
uie erupit. vt neq3 venerabilis bn̄dictꝰ neq3
fre̅s q̄ cū eo aderant extra loci lime̅ q̄ ↄsede
raut pede̅ mouere potuissent. Sctīmonialꝭ
q̄ppe feīa caput ī manibꝫ declinās lachrima
rū fluuios ī me̅sa fuderat ꝑ q̄s serenitate̅ ae/
ris ad pluuiā traxit. Nec paulo tardiꝰ post
oro̅ne̅ inūdatio illa secuta e̅. s3 tāta ↄuenie̅/
tia fuit oro̅nis ⁊ inūdatōis vt de me̅sa caput
iā cū tonitruo leuaret q̄tenus vnū ide̅ q3 ee̅t
mome̅tū ⁊ leuare caput ⁊ pluuiā deponere
Tūc vir dei intꝭ choruscos ⁊ tonitrua atq3
inge̅tꝭ pluuie inūdatō3 vide̅s se ad monaste
riū remeare nō posse cepit cōq̄ueri tristatꝰ
dice̅s. Parcat tibi deꝰ oīpote̅s soror. Quid
est qꝺ fecisti. Cui illa rn̄dit. Ecce te rogaui
et audire noluisti. rogaui dn̄m meū ⁊ exau/
diuit me. Modo ꝑ si potes egredere ⁊ me di
missa ad monasteriū recede. Ipse āt extra te
ctū exire nō vale̅s q̄ remanere spōte noluit ī
loco māsit inuitꝰ. Sicq3 factū e̅ vt totā no/
ctem ꝑuigile̅ ducere̅t atq3 ꝑ sacra spūalis vi
te colloq̄a sese vicaria relatiōe satiarent.
XXVIII
Alio q̄3 tp̄e Seruādus dyaconꝰ atq3 abbas
eiꝰ monasterij qꝺ in cāpanie ꝑtibꝫ a liberio
q̄ndā patricio fuerat ↄstructū ad sanctū bn̄
dictū ire gr̄a visitatiōis ex more ↄsueuerat.
Eiꝰ q̄ppe monasteriū freq̄ntabat vt q2 isde̅
vir q̄3 doctrina gr̄e celestꝭ influebat. dulcia
sibi inuice̅ vite ꝟba trāsfundere̅t. ⁊ suaue̅ ci/
bū celestis patrie. q2 adhuc ꝑfecte gaude̅do
nō poterāt salte̅ suspirādo gustare̅t. Cumq3
hora ia3 q̄etꝭ existeret. in cuiꝰ turris suꝑiori
bus se venerabilꝭ bn̄dictꝰ. in huiꝰ q̄3 inferio
ribꝫ se Seruādus dyaconꝰ collocauit. Quo vi
delicet ī loco inferiora suꝑioribꝫ ↄtinuabat
ascēsus. Añ eāde̅ ꝟo turrim largiꝰ erat habi
taculū ī q̄ vtriusq3 discipuli q̄escebāt. Cūq3
vir dei bn̄dictꝰ adhuc q̄esce̅tibꝫ fratribꝫ in/
stans vigilijs. nocturne oro̅is tp̄a ꝑuenisset
ad fenestrā stās ⁊ oīpotente̅ dn̄m deꝑcās su
bito inte̅peste noctꝭ hora respicie̅s vidit fu/
sam luce̅ desuꝑ cūctas noctꝭ tenebras effu/
gasse tātoq3 sple̅dore clarescere vt die̅ vince
ret lux illa q̄ inter tenebras radiasset. Mira
aūt valde res ī hac speculatiōe secuta est. q2
sicut pꝰ ipse narrauit oīs etiā mūdus veluti
sub vno solis radio collectꝰ añ oculos eius
adductꝰ e̅. Qui venerabilꝭ pr̄ dū inte̅tā ocu
loꝝ acie̅ in h̄ sple̅dore chorusce lucꝭ īfigeret
vidit germani capuani ep̄i anima3 in spera
ignea ab āgelꝭ ī celū deferri. Tūc tāti sibi te
stem vole̅s adhibere miraculi Seruādū dyaco
nū iterato bis terq3 eiꝰ noīe cū clamorꝭ ma/
gnitudīe vocauit. Cū ille fuisset īsolito tāti
viri clamore turbatꝰ ascēdit respexit. lucisq3
iam exiguā ꝑte̅ vidit. Cui tm̄ h̄ obstupesce̅/
ti miraculu3 vir dei ꝑ ordine̅ q̄ fuerāt gesta
narrauit. statimq3 in cassinū castrū religio/
so viro theoꝓpo mādauit vt ad capuanā
vrbem sub eade̅ nocte trāsmitteret ⁊ quid ꝺ
germano ep̄o ageret̄ agnosceret ⁊ indicaret
Factūq3 est vt reuere̅dissimū virū Germa
nū is q̄ missus fuerat iam defunctū reꝑiret
⁊ require̅s subtiliter agnouit eode̅ momen
to fuisse obitu3 illiꝰ quo vir dei eiꝰ agnouit
ascensum.
Ex tertio li. dyalogoꝝ. XXIX

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0068
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG